

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/66/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5116205984
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5116205984.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: P. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXX, zastúpeného JUDr. Michalom Krnáčom, advokátom so sídlom Žilina, Vojtecha Tvrdeho 793/21, IČO: 37 904 779, proti žalovaným: 1/ L. M., nar. XX. XX. XXXX, 2/ U. M., nar. XX. XX. XXXX, obaja bytom P. XXX, zastúpení JUDr. ANTON ŠKOLEK & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Bytča, Treskoňova 816/1, IČO: 47 253 223, o zaplatenie 26 555,14 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina, č.k. 40C/59/2016-146 zo dňa 17. 10. 2018, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaní 1/, 2/ **m a j ú** voči žalobcovi právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina zamietol žalobu, ktorou sa domáhal žalobca zaplatenia sumy 26 555,14 eur s príslušenstvom z titulu pôžičky a zároveň rozhodol o trovách konania tak, že žalovaní 1/, 2/ majú voči žalobcovi právo na ich náhradu v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie zdôvodnil s poukazom na ust. § 657, § 658 Občianskeho zákonníka, § 100 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, keď konštatoval, že medzi účastníkmi došlo k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke a reálnemu odovzdaniu sumy 800 000,- Sk dňa 14. 10. 2005, pričom pôžička v celom rozsahu splatená nebola. Súd prihliadal na vznesenú námietku premlčania a uplatnený nárok považoval tiež za premlčaný. Súd sa nestotožnil s tým, že plynutie premlčacej doby začalo plynúť až v roku 2016, keď bolo právoplatne rozhodnuté o tom, že zmluva o pôžičke zo dňa 14. 10. 2005 je neplatná v časti dohodnutých úrokov a zmluvnej pokuty a vlastníckmi nehnuteľnosťí v kat. úz. P. vedených na LV č. XXX sú žalovaní 1/, 2/ v 1/1 (zmluva o zabezpečení záväzku dlžníka prevodom práva zo dňa 14. 10. 2005 je neplatná, následne aj kúpna zmluva zo dňa 30. 09. 2009 o prevode nehnuteľností v kat. úz. P. vedených na LV č. XXX). O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP vzhľadom na úspech strán v konaní.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom zástupcu podal odvolanie žalobca. Dôvodil poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP s tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia, keď súd poukazoval na vyslovenie absolútnej neplatnosti zmluvy o zabezpečení, ktorú uzatvorili účastníci za účelom zabezpečenia nároku na vrátenie pôžičky zo dňa 14. 10. 2005. V tomto prípade súd určil, že samotná zmluva o pôžičke je platná a pre účastníkov záväzná. Podľa neho vznesená námietka premlčania je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi práve pre konanie žalovaných 1/ a 2/ (motivácia, ktorá ich viedla k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke so žalobcom). Tiež odvolateľ poukázal na ust. § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka a ust. § 457 Občianskeho zákonníka, pričom má za to, že aj z týchto dôvodov uplatneniu námietky premlčania zo

strany žalovaných nie je možné vyhovieť, nakoľko nastolená situácia, t. j. zamietnutie nároku žalobcu na vrátenie poskytnutej pôžičky z dôvodu jej premlčania je priamo v rozpore s platnou právnou úpravou. Súdu prvej inštancie odvolateľ vyčítal tiež to, prečo neposúdil požadovaný nárok titulom náhrady škody. V tomto smere rozhodnutie je neodôvodnené. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil, vec vrátil na ďalšie konanie a priznal mu nárok na náhradu trov.

3. Vo vyjadrení k odvolaniu žalovaní 1/, 2/ uviedli, že odvolanie nie je konkrétne, je odkaz len na zákonné ustanovenie § 365 CSP, avšak zákonný dôvod je potrebné identifikovať, v čom sú naplnené odvolacie dôvody. Pokiaľ odvolateľ tvrdil, že vznesená námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi, k tomuto žalovaní uviedli, že neexistujú žiadne okolnosti, ktoré by mohli byť z ich strany považované za zneužitie práva. Otázkou vznesenej námietky premlčania sa súd podrobne zaoberá v odôvodnení rozsudku, pričom jeho dôvody považujú za riadne a dostatočné a v celom rozsahu sa s ním stotožnili. Pokiaľ poukazoval odvolateľ na snahu o zmenu právnej kvalifikácie, zo samotnej žaloby, ako aj z priebehu konania jednoznačne vyplynulo, že sa žalobca domáhal nároku na zaplatenie sumy vyplývajúcej zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi sporovými stranami. Až neskôr žiadal priznať jeho nárok titulom náhrady škody, avšak nenavrhoval zmenu žaloby, ani iné skutkové dôvody požadovaného nároku. Žiadali, aby odvolací súd rozsudok potvrdil a priznal im náhradu trov konania.

4. V ďalšom vyjadrení obe strany zopakovali svoje predchádzajúce stanoviská.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní v zmysle ust. § 379, § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keď ani zo strany odvolateľa neboli v priebehu odvolacieho konania tvrdené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

7. V tomto prípade je jednoznačné, že žaloba bola podaná na plnenie zo zmluvy o pôžičke, ktorú zmluvné strany uzatvorili dňa 14. 10. 2005. Spochybnené nebolo ani prevzatie finančných prostriedkov vo výške 800 000,- Sk. Ku zmluve o pôžičke zároveň bola uzatvorená zmluva o zabezpečení záväzku dlžníka prevodom práva zo dňa 14. 10. 2005, na základe ktorej v prípade nesplnenia záväzku v lehote 6 mesiacov od podpisu zmluvy o pôžičke, vlastnícke právo k nehnuteľnostiam (rodinný dom s pozemkom zapísaný na LV č. XXX v kat. úz. P.) sa stane vlastníctvom veriteľa. Pretože pôžička v celom rozsahu v dobe splatnosti uhradená nebola (len jej časť), vlastníkom nehnuteľnosti sa stal žalobca, ktorý kúpnu zmluvou zo dňa 30. 09. 2009 previedol nehnuteľnosť na kupujúceho Reality Rent s.r.o. Žilina. Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 13C/124/2012 zo dňa 21. 01. 2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 6Co/324/2015 zo dňa 30. 10. 2015 bolo rozhodnuté, že zmluva o pôžičke zo dňa 14. 10. 2005 uzatvorená medzi zmluvnými stranami je neplatná v časti dohodnutých úrokov a zmluvnej pokuty. Zároveň súd určil, že vlastníckymi nehnuteľnosťami v kat. úz. P. vedených na LV č. XXX sú žalovaní 1/, 2/ v 1/1.

8. Vychádzajúc z takto zisteného stavu aj odvolací súd má za to, že v prípade vznesenia námietky premlčania na nárok odvíjajúci sa zo zmluvy o pôžičke, ktorá mala byť splatná do 6 mesiacov od podpisu zmluvy, t. j. do 14. 04. 2006, správne okresný súd na premlčanie prihliadol. Pokiaľ odvolateľ poukazoval na ust. § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v tomto prípade nedošlo k vysloveniu neplatnosti zmluvy o pôžičke alebo k jej zrušeniu, a teda sa nejednalo ani o prípad, že by si účastníci zmluvy o pôžičke mali navzájom vrátiť všetko, čo podľa zmluvy dostali. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že vyslovením neplatnosti zmluvy o zabezpečení prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnosti nenastala situácia, ktorá by zakladala právo na vrátenie pôžičky. V tomto prípade vzniklo právo na vrátenie kúpnej ceny zo zmluvy z roku 2009, ktorá sa týkala realitnej kancelárie a predávajúceho - žalobcu. Žalovaní 1/, 2/ na základe neplatnej zmluvy o zabezpečení práva neobdržali žiadne plnenie, ktoré by boli povinní žalobcovi vrátiť.

9. Pokiaľ odvolateľ namietal nesprávnosť postupu súdu prvej inštancie v tom, že nárok nepriznal titulom náhrady škody, na takéto hodnotenie v prejednávanej veci nebol dôvod. Skutkovo v žalobe súdu žalobca

vymedzil nárok tak, že požaduje zaplatenie zmluvy o pôžičke, teda zo záväzkového vzťahu, pričom nijakým spôsobom skutkovo žalobu nezmenil a nepreukazoval, že konaním žalovaných boli naplnené jednotlivé znaky potrebné pre rozhodnutie o nároku v súvislosti s náhradou škody (ujma v majetkovej sfére poškodeného, porušenie právnej povinnosti, príčinná súvislosť, prípadne zavinenie).

10. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie nepovažoval za dôvodné a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vrátane výroku o trovách prvoinštančného konania.

11. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a priznal žalovaným ako úspešným v odvolacom konaní voči žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

12. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).